

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 8. december 2014
J. nr. 2014-4499

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 4. december 2014 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 20 – Forslag til lov om offentlige veje m.v., som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Spørgsmål nr. 18:

Ministeren bedes som lovteknisk bistand udarbejde ændringsforslag med følgende indhold: I den nuværende vintervedligeholdelseslov, § 6, stk. 1, gælder en begrænsning, så ejere af ejendomme ikke kan pålægges at renholde og sne-rydde på fortov eller sti, hvortil der ikke er adgang fra den pågældende ejendom. Denne begrænsning skal opretholdes i en ny vejlov.

Svar:

Et ændringsforslag som anført i spørgsmålet, kan efter Transportministeriets vurdering affattes således:

Til § 64

1.) § 64, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En grundejer kan ved en beslutning efter stk. 1 kun pålægges at sne-rydde, glatførebekæmpe og renholde fortov eller sti ud for sin ejendom, hvis der er etableret en adgang fra ejendommen til vejen eller stien, eller hvis pågældende ejer efter ansøgning har fået tilladelse til at etablere en adgang til vejen eller stien. En grundejer kan kun pålægges pligter efter stk. 1 for et for-
tov eller stiareal i en bredde af maksimalt 10 meter, og det skal være det til ejendommen nærmest liggende fortovs- eller stiareal.«

[Ændring af grundejeres forpligtelse til vintervedligeholdelse og renholdelse af fortov]

Jeg kan ikke støtte ændringsforslaget, blandt andet fordi det vil skabe betydelige vanskeligheder i forhold til snerydningen ved hjørnegrunde.

Baggrunden for § 64, stk. 2, som bestemmelsen er affattet i det fremsatte vejlovsforslag, er en konkret afgørelse fra 2013 afsagt af Vejdirektoratet om fortolkningen af den nuværende vintervedligeholdelseslovs § 6, stk. 1. Vejdirektoratets afgørelse betyder, at en grundejer ikke kan pålægges at snerydde et fortov foran sin ejendom, hvis der ikke er direkte adgang fra ejendommen til den pågældende vej eller sti. Afgørelsen ændrede derved mange års fast praksis, hvorefter kommunerne kunne pålægge grundejere at snerydde fortov på veje foran ejendomme, også selvom der fra ejendommene ikke var etableret direkte adgang til vejen.

Praktisk talt alle landets kommuner har administreret bestemmelsen efter denne tidligere praksis. Den ændrede praksis har derfor stor betydning for landets kommuner, fordi det vil være nærmest umuligt for kommunerne at administrere vintervedligeholdelsen, hvis de får ansvaret for at snerydde små, adskilte vejstrækninger, der er klemte inde i et område, hvor det ellers fortrinsvist er grundejerne selv, der skal foretage snerydningen.

Vedlagte kortbilag illustrerer de praktiske vanskeligheder, en kommune vil stå over for, hvis det stillede ændringsforslag realiseres. Kortet er et udsnit af et boligområde i Randers Kommune, hvor 5 matrikler omkring Tværgade, Søvej, Grønnegade og Bakkevej er angivet. Pilene ud fra matriklerne illustrerer adgange til vejene. De skraverede områder er de vejstrækninger, hvor der ikke er adgang til vejen, og hvor Randers Kommune vil have pligt til at snerydde, hvis ændringsforslaget realiseres.

Som det fremgår, vil ændringsforslaget blandt andet betyde, at ved hjørnegrunde, vil grundejeren typisk skulle snerydde langs den ene side ad grunden frem til hjørnet, mens kommunen vil skulle snerydde langs den anden side af grunden, med mindre der – som det er tilfældet for nogle grunde – er etableret adgang til begge veje, og hvor grundejeren derfor har hele forpligtelsen.

I forlængelse af de praktiske vanskeligheder, som konkret er illustreret ved kortbilaget, vil ændringsforslaget også betyde en væsentlig fordyrelse af kommunernes vintervedligeholdelse. Herudover kan der være færdselssikkerhedsmæssige betænkeligheder, såfremt kommunerne har vanskeligheder ved at håndtere denne opgave i praksis inden for det ønskede tidsrum efter snefald.

Det er på ovenstående baggrund, at L 20 – Forslag til lov om offentlige veje, indeholder forslag til, at en kommune lovligt vil kunne pålægge grundejere at snerydde fortove langs deres ejendomme i overensstemmelse med tidligere praksis og således uanset, at der ikke er direkte adgang til vejen.

Bestemmelsen indebærer formelt set, at vejmyndigheden for en offentlig vej – det vil i praksis sige kommunalbestyrelsen – efter forhandling med politiet *kan* bestemme, at ejere af ejendomme, der grænser til en offentlig vej eller offentlig sti, skal rydde fortov eller sti for sne, glatførebekæmpe eller renholde.

Om og i hvilket omfang bestemmelsen i forslagens § 64, stk. 1, rent faktisk skal tages i anvendelse, beror på kommunens skøn. Det er med andre ord op til den enkelte kommune at foretage en vurdering af, hvilket serviceniveau kommunen vil tilbyde sine borgere.

Jeg mener overordnet ikke, at det er et urimeligt krav, at ejere langs offentlige veje i byer og bymæssige områder kan pålægges at vintervedligeholde og renholde fortov eller sti ud for deres ejendom. Den gældende retstilstand efter vintervedligeholdelsesloven – der som nævnt ikke svarer til den hidtidige praksis i kommunerne, men som spørgeren med ændringsforslaget ønsker opretholdt i den kommende vejlov – vil omvendt betyde, at kommunerne vil stå med en uforholdsmæssig stor byrde – især i tæt bebyggede områder, hvor kommunen får ansvaret for rydning af små, pletvist forekommende strækninger i et område, hvor forpligtelsen til snerydning som udgangspunkt ellers ligger hos grundejerne.

Det foreslåede ændringsforslag vurderes at have så vidtrækkende konsekvenser, at Transportministeriet skal anbefale en ekstern høring, såfremt udvalget vælger at fremme ændringsforslaget.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke